

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen BB

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen BB", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 17*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2000 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-bb-txt-shoot-idf2a61581-8634-4c55-9a24-66326f9729df.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 17

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

den evige Jøde oversat af det Tydske. Kiøbenhavn
1797 paa Stadthagens Forlag. 246 pp. et jamerligt
Product, med mindre man vilde bruge Bogen som
Ledetraad ved Underviisning i Historie, dog en ret
poetisk Forgrund: 4 Ynglinge af 4 forskjellige Nationer,
der treffe sammen ved Leipziger Paaskemesse, af
hvilke den Ene er en Enthusiast for Lavaters
physiognomiske Fragmenter, og practiserer heldigt,
indtil de træffe paa denne Mand; ihvorvel nu det er
mærkeligt, at en saadan Kjender af Ansigter ikke
kjender en Jødes fortrinligviis marquerede
Physionomie, saa giver dog denne umotiverede
Uvidenhed dog Anledning til den ret interessante
Scene, hvor Enhver spørger ham paa sit Sprog, hvad
Landsmand han er og han svarer i hver Enkelts Sprog
benægtende. – Forøvrigt uden al Betydning. Man
glemmer reent, hvem det er der taler, og disse
enkelte Skuffelser fE at han oplyser nogle hæftige
uenige Kritikere om Tilværelsen af det Værk, hvis
Uægthed, der paastaaes; ell. hvor han seer sig selv
meget uheldigt fremstillet paa Scenen, ere meget slet
benyttede, overhovedet er her blot Ramme, ikke
Indhold. Han er her som naturligviis i de fleste
Bearbejdelser, da det falder langt lettere, langt mere
opfattet som den timelige end som den evige Jøde ∴
det reent atomistiske i Tiden i dens mangfoldige
brogede Skikkelser er fremstillede, hvorimod det, i det
Hele langt mere indefter vendte, den dybeste
tauseste Fortvivlelse betegnende, end de udvortes
Gjenstande i og for sig opfattende Øie savnes, og han
udrustes med en god Deel en Avanturier
eiendommelig Snaksomhed (αλαζονία), og
vedkommende har derfor ikke engang forstaaet det
han selv fortæller: at d: e: J: kun maa opholde sig 3
Dage paa eet Sted, og det er et poetisk Fatum, som d:
evige Jøde ikke kan (thi det vilde være Ideens
Selvmord) snyde paa den Maade, at han i hele 3 Dage
og 3 Nætter tilfredsstiller deres Videbegjerlighed; den
eneste Maade, hvorpaa Sligt kunde holdes, var ved at
udhæve som Modvægt, hvorlidet det interesserede
ham selv, hvor lidt Alt det var mod den Sorg, han bar
paa, som han aldrig kunde lette ved at udtale den i
noget Øieblik, da alle Øieblikke ikke ville være nok –
netop fordi den var evig.

d. 29 Febr. 37.